

De eerste brief van Petrus, deel 3 ^{1 2}

Laten we verder gaan met onze studie van de eerste brief van Petrus. Er zijn nog enkele punten betreffende *wedergeboren* waar ik op in wil gaan om de laatste puntjes op de 'i' te zetten en zodoende alles wat ik vorige week naar voren bracht, af te ronden.

Allereerst, Exodus 13:2 heeft vandoen met eerstgeborene en wel in de zin van *geboorte geven door de moeder!*

Exodus 13:1-2 De HERE sprak tot Mozes: Heilig Mij alle eerstgeborenen, die onder de Israëlieten het eerst uit een moederschoot voortkomen, zowel van mens als van dier; zij zijn mijn eigendom.

Dit is heel belangrijk om te begrijpen, omdat het hele principe van eerstgeborene daarmee samenhangt.

Laten we nog een schriftgedeelte opslaan, en wel Deuteronomium 21. Dit is iets waar wij niet mee vandoen hebben. Die arme Jacob echter wel. Hij had twee vrouwen en twee bijvrouwen en hij had een ellendig leven. Iedere avond werd er om hem gevochten. Lees dat gedeelte, dat is zeer zeker opgeschreven als iets wat we *niet moeten doen!* Iets om *niet te doen!*

Kunt u zich voorstellen hoe we ons in deze tijd in zo'n situatie zouden kunnen redden? Kunt u zich voorstellen dat u in het levensonderhoud moet voorzien van alle twaalf zonen van Israël en zijn vier vrouwen en alles wat daarbij komt kijken? Om alle inkopen voor een hele week in de supermarkt te doen en

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistel of First Peter III' gegeven op 25 juli 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

thuis te brengen heb je een flinke vrachtwagen nodig. De maatschappij was toen heel anders,

Deuteronomium 21:15 Wanneer een man twee vrouwen heeft,
...

Wat zegt de Bijbel over het hebben van *twee heren*? Wat zegt de Bijbel ervan als je belangen verdeeld zijn? *Hier volgt wat er dan gebeurt.*

Deuteronomium 21:15 ..., van wie hij de ene bemint en de andere niet, ...

God heeft daar een oplossing voor.

Deuteronomium 21:15 ..., en zij hebben hem zonen gebaar, zowel de beminde als de niet-beminde en de eerstgeborene zoon is van de niet-beminde,

We hebben dus de eerstgeborene van de *beminde*. En we hebben de eerstgeborene van de *niet-beminde*. Geboren worden heeft vandoen met geboorte geven door de moeder.

Deuteronomium 21:16 dan mag hij, wanneer hij zijn bezit aan zijn zonen vermaakt, aan de zoon der beminde niet het eerstgeboorterecht geven ten nadele van de zoon der niet-beminde, de eerstgeborene.

Want hij is werkelijk de eerstgeborene. Eerstgeboren wordt bepaald door geboorte, niet door verwekking.

Deuteronomium 21:17 Maar de eerstgeborene, de zoon van de niet-beminde, moet hij erkennen door hem een dubbel deel te

geven van alles wat het zijne zal blijken te zijn, want deze is de eersteling van zijn kracht: hem behoort het eerstgeboorterecht.

Laten we nu kijken naar een ander interessant schriftgedeelte in 1 Kronieken 5. Hier zien we iets interessants dat plaatsvond met de zonen van Israël. Wie was de eerstgeborene van de zonen van Jacob? (Jacobs naam werd veranderd in Israël.) *Ruben!* We vinden hier een toepassing van deze situatie.

1 Kronieken 5:1 De zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël, **want hij was de eerstgeborene**, maar omdat hij de legerstede van zijn vader had ontwijd, **was zijn eerstgeboorterecht geschonken aan de zonen van Jozef**, de zoon van Israël
...

Waarom? Ruben was de eerstgeborene van Lea; Jozef was de eerstgeborene van Rachel!

1 Kronieken 5:1 ... (maar deze werd niet in het register als eerstgeborene ingeschreven;

Omdat iedereen zijn eigen register had. Het eerstgeboorterecht werd overgedragen aan de zonen van Jozef.

Hen die niet geloven in wat men spottend *British Israelism* noemt, daag ik uit Genesis 49 te lezen en alle zegeningen die daar gegeven werden toe te passen op de Joden – dat werkt niet!

Betreffende Juda wordt er in vers 2 gezegd:

1 Kronieken 5:2 wel was Juda de sterkste onder zijn broeders en één uit hem *werd* tot vorst, ...

Een profetie van de komende Christus en ook een profetie dat het koningschap of de heerschappij tot Juda zou behoren.

1 Kronieken 5:2 ..., maar **het eerstgeboorterecht viel ten deel aan Jozef**),

Het eerstgeboorterecht is de erfenis van het fysieke land en de fysieke plaatsen die God had beloofd aan Abraham, Isaak en Jacob, en daarna aan Jozef. Deze komen geheel toe aan Efraïm en Manasse. U kunt erover argumenteren of Engeland Efraïm is, of dat juist de Verenigde Staten Efraïm zijn. Zij zijn de zonen van Jozef en er zijn aanwijzingen voor beide. In plaats van te argumenteren wie wie is, kunt u beter naar hen beiden kijken en zien waar het eerstgeboorterecht is terecht gekomen.

Laten we naar Mattheüs, hoofdstuk 1, gaan en zien wat er over Jezus Christus wordt gezegd. We weten dat waar wordt gezegd dat God Zijn *eniggeboren* Zoon gaf, er in het Grieks staat 'mono gennao', dat is 'enig verwekte'. Als er naar God de Vader wordt verwezen, wordt Jezus niet *de eerstgeborene* genoemd, maar de *eerstverwekte*.

Mattheüs 1:25 En hij had geen gemeenschap met haar, voordat zij een zoon [Statenvertaling: haar eerstgeboren zoon] geboord had. En hij gaf Hem de naam Jezus.

Hier wordt het woord 'prototokos' gebruikt, wat *eerstgeboren* betekent, een feit dat een geboorte had plaats gevonden, met een levend kind als gevolg.

Hier stuiten we op een fout die de Kerk heeft gemaakt. De Kerk placht te beweren – en sommige Kerken doen dat nog steeds – dat de Kerk de moeder is, omdat er naar de Kerk col-

lectief wordt gerefereerd als 'thea-ekklesia' in de vrouwelijke betekenis. Maar dat maakt de Kerk nog niet tot de moeder.

Galaten 4:26 Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder.

Wanneer zal de geboorte plaatsvinden? We zagen vorige week dat dat het geval is bij de opstanding.

Laten we nu naar Jesaja 66 gaan om een aantal andere punten betreffende die opstanding te bekijken en de profetie die daarover gaat. Dit kan toegepast worden op de nieuwtestamentische Kerk in haar beginperiode. Dit kan ook toegepast worden op hen die in de Kerk van God zijn en er door anderen die hen haten, uitgegooid worden. Bedenk dat Jezus de discipelen zei: "Ze hebben Mij gehaat, ze zullen ook u haten."

Jesaja 66:5 Hoort het woord des HEREN, gij die voor zijn woord beeft: Uw broeders die u haten, die u verstoten om mijns naams wil, ...

Bekijk eens wat er gebeurde met de christenen uit de Joden; zij werden uit de synagoge gezet; ze werden uit hun huizen gejaagd.

Ik heb diverse keren samen met Carl Franklin gespeculeerd hoe Paulus' leven er zou hebben uitgezien als de Joden in die tijd ook alle dingen hadden gehad die wij nu in deze tijd hebben om te spioneren. Helikopters om mensen op te sporen, en dergelijke. Paulus zou spoedig zijn gepakt en gedood – hij werd gehaat. Bedenk wat er gebeurde toen hij bij de tempel tot het volk probeerde te spreken. Zodra hij het woord *heidenen* noemde ontstond er een oproer en om zijn leven te redden moest

hij gevangen worden gezet. Het is duidelijk van toepassing op hem en op alle anderen die binnen die categorie vallen.

Jesaja 66:5-6 ..., zeggen: Dat de HERE zijn heerlijkheid tone, opdat wij uw vreugde aanschouwen. Maar zij zelf zullen beschaamd staan. Er klinkt gedruis uit de stad! Het klinkt uit de tempel! De stem van de HERE, die vergelding brengt over zijn vijanden!

Schrijf ook maar op: 1 Corinthiërs 15, waar staat dat Hij dan zal regeren totdat 'al Zijn vijanden onder Zijn voeten zijn gelegd'. Doe eens een woordstudie over het woord 'vijanden'.

- Dat zijn zij die Jezus niet accepteerden.
- Dat zijn zij die de dienaren die werden gezonden buiten wierpen.
- Wat werd er over hen gezegd?
- Breng die vijanden van Mij hier en slacht ze voor Mijn ogen.

In vers 7 staat een profetie over de opstanding van de gehele Kerk.

Jesaja 66:7 Voordat zij smarten kreeg, heeft zij gebaard; voordat de weeën haar overvielen, heeft zij een zoon ter wereld gebracht.

Dit verwijst rechtstreeks naar Jezus, maar – zoals we zullen zien – gaat dit dan over in de opstanding van de Kerk die in zijn geheel op één moment geboren wordt.

Jesaja 66:8 Wie heeft zo iets gehoord, wie heeft iets dergelijks gezien? Wordt een land op één dag voortgebracht ...

En in de Septuaginta is dit hetzelfde als geboorte geven.

Jesaja 66:8 ... of een volk op eenmaal geboren? ...

Het antwoord is: *Ja!* Dus de opstanding zal op één dag plaatsvinden.

Jesaja 66:8 ... Maar Sion heeft nauwelijks barensweeën gekregen, of zij baarde haar kinderen.

Zijn wij niet de kinderen van God? *Ja!*

Jesaja 66:9-10 Zou Ik ontsluiten en niet doen baren? zegt de HERE. Of ben Ik een, die doet baren en toesluit? zegt uw God. Verheugt u met Jeruzalem en juicht over haar, gij allen die haar liefhebt. Verblijdt u over haar met blijdschap, gij allen die over haar treurt, opdat gij zuigt en u laaft aan haar vertroostende borst,

Hier hebben we dus een profetie over Jeruzalem boven als de 'moeder van ons allen'. Dat is uiteraard symbolisch.

Laten we nu naar Hebreeën, hoofdstuk 1, gaan omdat dit heel belangrijk voor ons wordt om te begrijpen. Dit wordt belangrijk, omdat dit de plaats is waar het woord 'gennao' wordt gebruikt voor *verwekt*; en ook 'prototokos' voor *eerstgeborene* – daarmee aangevende dat het twee verschillende dingen zijn. Maar als 'prototokos' naar Christus verwijst als de *eerstgeborene* dan is dat pas na de opstanding. En waarom is dat zo? *Hij was de eerstgeborene naar het vlees toen Maria Hem geboorte gaf.* En God verwekte behalve Jezus niemand anders. Wie was de eerstgeborene uit de doden? *Jezus!* – 'prototokos'; we zagen dat de vorige keer (Colossenzen 1).

Hebreeën 1:1-3 Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden [Statenvertaling voegt toe: door Zichzelf] tot stand gebracht te hebben, ...

Dat is interessant, is 't niet? Door Zichzelf – met andere woorden *door Hem alleen*. Dat moest gebeuren. Daarom zei Jezus aan het kruis: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?" Omdat Hij op dat moment absoluut alleen moest zijn.

Hebreeën 1:3-5 ..., Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge, zoveel machtiger geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen als erfdeel ontvangen heeft. Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt gij; Ik heb U heden verwekt? ...

Dat komt van het werkwoord 'gennaō' – wat *verwekken* betekent. In het Grieks hebben we 'gen', en dat woord is ook overgenomen in het Nederlands.

Hebreeën 1:5-6 ... En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn. En wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt, ...

Het Grieks hier is niet 'protogennaō', maar 'prototokos' en is dus terecht vertaald met *eerstgeborene*. Als Hij 'prototokos' is, is Hij opgewekt uit de doden.

Colossenzen 1 – laten we dat nog eens bekijken om te zien hoe het woord 'prototokos' daar wordt gebruikt. We zagen dat het 'prototokos' was toen Hij geboren werd, de eerstgeborene van de maagd Maria. Hij werd uit de doden geboren, zodat – zelfs al zegt de Bijbel het niet – Jezus werd 'wedergeboren'. Als Protestanten dat horen, worden ze boos, omdat dat voor hen betekent *gehoor geven aan de oproep van de prediker en naar voren snellen om de Here Jezus te aanvaarden, dan wordt je wedergeboren*. Maar omdat zij het niet begrijpen, begrijpen ze niet dat Hij om na uit de doden te zijn opgewekt de eerstgeborene – 'prototokos' – uit de doden te zijn, Hij wedergeboren moest worden. Als Hij de eerstgeborene was toen Hij door Zijn moeder Maria ter wereld werd gebracht en Hij de eerstgeborene uit de doden was, dan betekent wedergeboren precies dat waar we het de vorige keer over hadden: 'dat wat uit het vlees geboren is, is vlees; dat wat uit de Geest geboren is, is geest'.

Colossenzen 1:18 en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, **de eerstgeborene uit de doden**, ...

Daar hebben we het: 'de eerstgeborene uit de doden'. Het woord 'prototokos' wordt ook in vers 15 gebruikt: de eerstgeborene der 'ganse schepping'. Dat betekent zoals de Statenvertaling aangeeft, de eerstgeborene van alle schepselen die *uit de doden zijn opgewekt*, en dit verwijst dus naar Christus.

Colossenzen 1:18 ..., zodat Hij onder alles de eerste geworden is.

Laten we nog enkele schriftgedeelten opslaan zodat we dit kunnen afronden. Romeinen, hoofdstuk 8, past in deze serie over 1 Petrus, waar we momenteel mee bezig zijn. Dit is een

ware uitspraak als je alle moeilijkheden daarin oplost. In eerste instantie lijkt het daar niet op, maar het is echt waar.

Romeinen 8:28 Wij weten nu, ...

We zullen gaan zien dat dit helemaal over *hoop* gaat. Dit moeten we dan weten.

Romeinen 8:28 ..., dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, ...

Zelfs de onaangename dingen werken op de lange termijn mee ten goede. Op de korte termijn kan het er niet op lijken. Maar op de lange termijn ...

Romeinen 8:28 ..., die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

Dat is Gods plan, Hij nam Zich voor u te roepen.

Romeinen 8:29 Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders;

Als we alle daarop betrekking hebbende schriftgedeelten samen nemen is het heel duidelijk dat we pas bij de opstanding wedergeboren worden. En hier is dit woord voor *eerstgeborene* 'prototokos'- en dit verwijst naar Jezus. Wordt er ook niet in 1 Corinthiërs 15 gezegd – zoals we de laatste keer reeds zagen – dat Jezus *eersteling* is, de *eerstgeborene* uit de doden? Dus ik zeg nogmaals, evenals vorige week, dat als er een Protestant is die denkt dat hij *wedergeboren* is, kom dan hier en laat jezelf met een geestelijk lichaam zien opdat wij mogen geloven. Als

hij dat niet kan, dan is het een valse leerstelling, het is gewoon niet zo!

Voor een ander punt in profetie gaan we naar Hebreëen 12 om te zien hoe we worden genoemd – ook wij zijn eerstgeborenen. Christus, de eersteling. Hij was de eerste van de eersten. Bedenk dat er staat geschreven: 'Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de **eerste** opstanding' (Openbaring 20).

Hebreëen 12:22-23 Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, [de 'moeder van ons allemaal'] en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, ...

Zij zijn niet *in* de hemel, maar hun namen zijn *ingeschreven in* de hemel!

Hebreëen 12:23-24 ..., en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel.

Dat brengt ons dan weer terug bij wat we in 1 Petrus, hoofdstuk 1, hebben doorgenomen. Nu begrijpt u iets duidelijker waarom er in 1 Petrus 1:3 vertaald had moeten worden: "... verwekt heeft ..." Er kon niet vertaald worden: *wedergeboren doen worden* – omdat de Vader verwekt. Er zijn diverse dingen die we hier moeten doen, diverse dingen die we moeten doornemen. Om u te laten zien hoe dit allemaal met elkaar samenhangt – en ik ben gewoon verbaasd bij het doornemen hiervan, waarbij ik zie hoe geweldig dit in het originele Grieks is opgetekend. Niet wat ik heb geschreven; ik heb het alleen maar vertaald op een manier die naar ik hoop iets eenvoudiger

is te lezen. Maar wat er in deze verzen staat, een heel beknopte prediking van het Evangelie – in slechts deze enkele verzen – is verbazingwekkend! Laten we naar sommige van de woorden daar kijken, sommige sleutelwoorden:

- 1 Petrus 1:2 – "... naar de **voorkennis** van God, de Vader, ..." We vinden dat eveneens terug in de geschriften van de apostel Paulus.
- Dan "... in **heiliging** ..."
- "... tot de **gehoorzaamheid** ..." – *de gehoorzaamheid*.

We moeten begrijpen dat omdat Protestanten denken dat ze alles wat ze maar willen kunnen doen, ze zeggen dat het eenmaal is gedaan, vervuld in Christus Jezus, en dat als je Hem eenmaal hebt aanvaard; als je in je denken eenmaal bent wedergeboren, je daarna niet meer kunt zondigen en het vaststaat dat je in het Koninkrijk van God zult zijn, punt uit! Er is niets wat je kunt doen – het is een voltooid, volkomen werk in Christus. Echter, omdat 'we Zijn werkmanschap zijn' is God nu bezig om dat te voltooien, daarom moet er de gehoorzaamheid zijn.

- "... **besprenging met het bloed** van Jezus Christus ..."
- "... **genade** ..."
- vers 3: "... **hoop** ..."
- vers 4: "... **erfenis** ..." – heel belangrijk. Waar is die? *In de hemel* – we hebben die nu nog niet.
- vers 5: "... **geloof** ..." – en ik wil nu *hoop* en *geloof* omwisselen en een ander vers lezen – we hebben dus ***hoop en geloof en liefde*** of ***geloof en hoop en liefde***.

Geloof, hoop en liefde of *hoop, geloof en liefde* of *liefde, hoop en geloof* – in welke volgorde u ze ook maar wilt zetten – 'de grootste van deze is ***liefde***'.

1 Corinthiërs 13:13 Zo blijven dan [dat is: zo blijven dan bestaan]: **Geloof, hoop en liefde**, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

We vinden dus precies hetzelfde in de brief van Petrus: ***Geloof, hoop, genade, liefde!***

Laten we teruggaan naar 1 Petrus 1:5 – het volgende sleutelwoord, pal volgend op geloof:

- "... **zaligheid** ..."
- vers 6: "... **verzoeken** ..." - omdat 1 Petrus daar heel wat over zegt.
- vers 7: de volgende woorden: "... **echtheid van uw geloof** ..."
- vers 8: "**Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben** ...".

Daar hebben we dus '**geloof, hoop en liefde**'. We zullen straks wat meer ingaan op *liefde*. We dienen zuivere liefde te hebben.

- vers 8: "... **geloof** ..."
- vers 9: "... **geloven** ..."
- vers 10: "... **zaligheid** ..." *en* "... **genade** ..."

We zouden waarschijnlijk door de hele brief van 1 Petrus kunnen gaan en al doende dit soort sleutelwoorden eruit halen, maar dat laat ik maar aan u over. Ik wilde dit gedeelte echter doen zodat we kunnen zien en weten dat het Evangelie hetzelfde is – het Evangelie dat Paulus verkondigde, het Evangelie dat Petrus verkondigde, het Evangelie dat Jacobus verkondigde, het Evangelie dat Johannes verkondigde, het Evangelie dat al de apostelen verkondigden ***is hetzelfde***.

Laten we nu teruggaan naar vers 4.

1 Petrus 1:4 ... tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, ...

Het hele doel van de brief van 1 Petrus is, gemeente, om ons denken op Christus te richten, ons denken op het dienen van God te richten, en ons denken daar te houden. Die erfenis zal niet worden aangetast, zal niet door iemand worden verontreinigd, en zal niet langzamerhand verdwijnen en *deze is voor ons weggelegd in de hemelen*.

Laten we eens zien hoe de apostel Paulus exact hetzelfde verkondigde. Wat zei Jezus als allerlaatste uitspraak in het boek Openbaring? Hij zei: "Zie Ik kom spoedig en Mijn loon is **bij Mij**, als Ik kom."

2 Corinthiërs 5:1-3 Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen [het is nog niet hier op aarde], niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden.

Er zijn veel gelijkenissen die we hiermee kunnen koppelen:

- Wat is de gelijkenis van het bruiloftsmaal? *Je moet de juiste kleding aan hebben!*
- Wat wordt elders gezegd? *Wandel in de witte klederen van de heiligen, opdat u niet naakt wordt bevonden!*
- Wat wordt er over de Laodiceeërs gezegd? *Jullie zijn elendig, jammerlijk, arm, blind en naakt!*

2 Corinthiërs 5:4-5 Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, ...

Hoe ouder we worden, hoe beter we gaan begrijpen hoe beperkt we zijn.

2 Corinthiërs 5:4 ..., omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, **opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden.**

Daar hebben we het, als we worden opgewekt ontvangen we eeuwig leven en de erfenis.

2 Corinthiërs 5:5 God is het, die ons juist daartoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft. [Daar hebben we het alweer.]

Als we te maken krijgen met veel van deze vreemd klinkende leerstellingen is dat, omdat die mensen een bepaalde kennis hebben, tot een bepaald punt, en het onderwerp niet echt door en door hebben bestudeerd. Daarom komen veel van deze leerstellingen naar voren op de manier waarop dat gebeurt.

1 Petrus 1:4 ..., die in de hemelen weggelegd is voor u,

Christus zal die **met Hem** meebrengen. Wat kan er verdwijnen? Wat kan verontreinigd worden? Wat kan worden aangetast? *Alles dat fysiek is kan worden aangetast!* Zo ook ons eigen lichaam. Daarom zegt Paulus 'dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen'. Daarom moeten we blijven uitkijken naar de eerste opstanding. En hoe vaak komen deze dingen voor? Kijk naar het voorbeeld dat wij in ons leven zagen, wat er gebeurde toen een kerkleider overweldigd werd door rijkdom en geld en zijn hart daarop ging zetten.

Laten we naar enkele schriftgedeelten kijken die hierover gaan. Laten we Mattheüs 6 opslaan. En het is waar, je kunt dit op allerlei manieren overeenkomstig wat je maar wilt, toepassen, omdat het op vele, vele manieren toegepast kan worden. Ik heb gezien dat kerken dit gebruikten om te zeggen: "Gemeente, stuur nu maar iedere stuiver in die u kunt missen." Ik heb gezien dat dit gebruikt werd door mensen om helemaal niets in te sturen. Dit kan dus op iedere manier waarop men wil worden toegepast! Maar het feit blijft dat Jezus het volgende zei:

Mattheüs 6:19 Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen; ...

Ik was geschokt! Ik was stomverbaasd! Ik zag tijdens een nieuwsuitzending – ik weet niet meer op welk kanaal dat was – maar wist u dat er in de Verenigde Staten vorig jaar [1991] **drie miljoen** inbraken in particuliere woningen hebben plaatsgevonden? Is dat niet verbazingwekkend? Dat gebeurt er als je van alles en nog wat aanschaft. Hoeveel verhalen doen niet de ronde over rijke mensen die alles zijn kwijt geraakt? Zelfs toen ze het bezaten, hadden ze in feite niets. Kijk nu eens naar het andere uiterste. Weet u, mensen zijn in deze tijd niet normaal meer; het is verbazingwekkend! Er zijn mensen die je kunt verkopen. Er is nu een bedrijf waar je je als 'zwerfer' kunt verkopen. Net als je je kunt inschrijven om tijdens de voorjaarstraining mee te doen met je favoriete baseballteam. Je betaalt \$3.500 om daarheen te gaan en mee te doen. Je kunt je voor \$1.500 als zwerfer inschrijven en je gaat eropuit om met een goederentrein mee te liften. En ze waren verbaasd over al het werk dat daarvoor gedaan moest worden om dit te kunnen doen. We hebben dus de uitersten van de rijken en de armen

die allemaal hier schatten verzamelen op aarde, op welke manier dan ook.

Maar Jezus zei:

Mattheüs 6:20-21 ..., maar verzamelt u schatten in de hemel, waar noch mot noch roest ze ontoonbaar maakt en waar geen dieven inbreken of stelen. Want, waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

Wat u schat dan ook maar mag zijn, als uw hart niet op God is gericht, dan zal uw hart daarop zijn gericht. Dit is gewoon een levensprincipe, gewoon een absoluut levensprincipe.

In Lucas 12 wordt vergeleken met wat God ons geeft: een onvergankelijke, onbesmette erfenis, die voor ons in de hemelen is weggelegd. Ik kreeg altijd een opsteker uit de eerste twee verzen hier.

Lucas 12:13-14 Iemand uit de schare zeide tot Hem: Meester, zeg tot mijn broeder, dat hij de erfenis met mij dele. [En wat zei Jezus?] Hij echter zeide tot hem: Mens, wie heeft Mij tot rechter of scheidsman over u aangesteld?

Hoeveel familieruzies zijn er niet geweest over wie wat krijgt? Dat is het hele probleem met de wereld in deze tijd. En een van de grootste problemen is, wie van de zonen van Abraham krijgt de schat? Die van Isaak? *Of* die van Ismaël? Kijk naar al de problemen die er tussen hen zijn. Daarna gaf Hij de volgende gelijkenis:

Lucas 12:15-21 Hij zeide tot hen: Ziet toe, dat gij u wacht voor alle hebzucht, want ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit. En Hij sprak tot hen een gelijkenis

en zeide: Het land van een rijk man had veel opgebracht. En hij overlegde bij zichzelf en zeide: Wat moet ik doen, want ik heb geen ruimte om mijn vruchten te bergen. En hij zeide: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al het koren en al mijn goederen bergen. [Dat gaat hij daar allemaal in opbergen.] En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel, gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.

Er is niets op aarde – wat dan ook – te vergelijken met wat God ons als erfenis gegeven heeft en de beloften die daarmee samenhangen.

Laten we nu teruggaan naar 1 Petrus 1:5.

1 Petrus 1:5 die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, ...

Dat is allemaal het werk van God. We kunnen denken aan schriftgedeelten waarin Jezus zei: "Van alles wat de Vader Mij gegeven heeft, zal niets verloren gaan. Niemand kan hen uit de hand van de Vader nemen."

1 Petrus 1:5-6 ..., welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. Verheugt u daarin, ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoekingën bedroefd,

Ja inderdaad, sommige van de problemen die ons overkomen gaan gepaard met droefheid.

1 Petrus 1:6 ..., voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd,

Zoals ik eerder zei, geen van de beproevingen waar we doorheen gaan zijn de beproevingen waarvan we denken dat we daar in de toekomst doorheen zullen gaan. Daarom moeten we te allen tijde daarvoor gereed zijn. En hier volgt waarom dit zo is.

1 Petrus 1:7 opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, ...

God zal ons geloof testen. Het is interessant dat er staat 'beproefd wordt'. Dat is een voortgaand proces.

1 Petrus 1:7 ..., tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.

We hebben allemaal graag goud. Ik heb preken gegeven over goud en de eigenschappen van goud en al zulk soort dingen. De mens wordt gefascineerd door goud. Ze hebben de hele wereld afgereisd, zijn hierheen en daarheen gegaan om te proberen er zoveel mogelijk van te verwerven, enz.

1 Petrus 1:7 ..., dat door vuur beproefd wordt, ...

Die beproevingen brengen geen brandwonden teweeg. De hitte van die beproevingen voelt echter aan als de hitte van vuur.

1 Petrus 1:7 ..., tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.

Dat is het hele doel dat ermee samenhangt. Daar moeten we voortdurend naar uitkijken en op gericht zijn. En ik weet en u

weet dat soms door de week als we daar in de loopgraven zitten, het vaak nogal moeilijk is om dat voor ogen te blijven houden. Maar daarom hebben we de sabbat. Daarom komen we iedere week bij elkaar, zodat we dat voor ogen kunnen blijven houden. Daar hangt een zegen mee samen, de zegen die Jezus vermeldde toen Hij voor de discipelen bad. Hij zei: "Vader, Ik bid niet voor hen alleen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven." Zij zagen Christus. Zij konden Christus aanraken. Zij hoorden Christus. Zij zagen dat Hij was opgestaan. Zij zagen Hem als een geestelijk wezen. Zij zagen Hem ten hemel opstijgen. Wij niet. Wij hebben dat allemaal niet meegemaakt.

1 Petrus 1:8 Hem hebt [tegenwoordige tijd!] gij lief zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft [ook tegenwoordige tijd] gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde,

Dat betekent niet dat we allemaal opstaan en beginnen te roepen, te schreeuwen en te dansen, omdat er staat 'onuitsprekelijke vreugde'. Deze vreugde hebben we als we tot God bidden en de volledige ontoereikendheid van onszelf als menselijk wezen beseffen; de volkomen dwaasheid van ons eigen hart en denken vergeleken met God en de vreugde die we, geestelijk gesproken, in ons denken hebben als we begrijpen wat God ons aanbiedt en geeft om eeuwig te leven. We hebben deze echter niet elke dag. Er zijn tijden dat de inspiratie bij het bidden je werkelijk treft, en daar wordt hier over gesproken: de vreugde die *onuitsprekelijk* is en we hebben Hem daarom dan ook *verheerlijkt*.

1 Petrus 1:9 daar gij het einddoel des geloofs bereikt, ...

Neem al deze dingen samen, koppel al deze verzen aan elkaar, en we bereiken het einddoel van ons geloof.

1 Petrus 1:9 ..., dat is de zaligheid der zielen.

Hoe belangrijk is nu deze zaligheid? Gemeente:

- dit is de gehele reden *dat we hier zijn*;
- dit is de gehele reden *waarom de Bijbel werd geschreven*;
- dit is de gehele reden *voor het plan van God*.

1 Petrus 1:10-11 Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna.

Het beroemde verslag hierover is dat van Daniël. Laten we Daniël, hoofdstuk 12, opslaan. We kunnen denken aan Jesaja en Jeremia en Ezechiël en Hosea en Amos en Joël en Obadja en Habakuk en Zacharia en Micha en al die andere profeten, en alle niet bij naam bekende profeten waar we geen geschriften van hebben, zoals Nathanaël en Gad, de ziener, enz. Maar hier hebben we Daniël, de beroemde Daniël, waar het erover gaat dat deze Daniël wilde weten. Hier hebben we een van de grootste profeten van God. En wat zei God? Al zouden Daniël of Noach of Job in de eindtijd, Noach, Daniël en Job – of Job, Daniël en Noach – zelfs al zouden zij met hun geloof voor God staan, dan 'zouden zij niets behalve hun eigen ziel redden'. En ik veronderstel dat Ezechiël, toen hij profeteerde, en alle dingen waar Ezechiël doorheen ging; al de dingen waar Jesaja doorheen ging – hij werd tenslotte in tweeën gezaagd – al de dingen waar Jeremia doorheen ging, waar Daniël doorheen

ging. Hij, Daniël, kreeg dus al deze profetieën, hij werd door God gebruikt om deze profetieën door te geven.

Daniël 12:5-7 En ik, Daniël, zag en zie, daar stonden twee anderen, de een aan deze oever van de rivier, en de ander aan gene oever der rivier, en de een zeide tot de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond: hoelang toeft het einde dezer wonderbare dingen? Toen hoorde ik de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond, zweren bij Hem die eeuwig leeft, terwijl hij zijn rechterhand en zijn linkerhand naar de hemel hief: Een tijd, tijden en een halve tijd; en wanneer er een einde komt aan het verbrijzelen van de macht van het heilige volk, dan zullen al deze dingen voleindigd zijn.

Daniël zit daar te kijken hoe dit alles zich ontvouwt. En wat zegt hij dan?

Daniël 12:8-10 Ik nu hoorde het wel, maar begreep het niet en zeide: Mijn heer, waarop zullen deze dingen uitlopen? Doch hij zeide: Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd. Velen zullen zich laten reinigen en zuiveren en louteren, maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen der goddelozen zal het verstaan, **maar de verstandigen zullen het verstaan.**

Wij hebben daar altijd naar gekeken en gezegd: "Wij gaan profetie begrijpen." Misschien, misschien, *misschien*. Tot op heden hebben we er niet veel van terecht gebracht Als we deel zouden uitmaken van een baseballteam betreffende profetie, zouden we niet meer halen dan .0005. Wanneer zullen we profetie gaan begrijpen? Wat is het eerste, belangrijkste punt om te begrijpen? ***Vertrouwen, hoop, liefde, geloof!*** Dat zullen we beter moeten gaan begrijpen dan iets anders – is het niet zo?

Iedereen die zichzelf dus wil neerzetten als profeet, zeg maar eens hoe het ervoor staat met alle profetieën die David gaf betreffende Christus, betreffende al het lijden, betreffende al de dingen waar Hij doorheen ging. Kunt u zich voorstellen hoe David zich voelde toen hij door de dingen van Psalm 22 heen ging en dat allemaal opschreef? Door welke beproeving ging hij heen toen dat hem overkwam? *Ik weet het niet, het wordt ons niet verteld*, maar het is een heel belangrijke, bemoedigende psalm.

1 Petrus 1:12 Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, **maar u** dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan.

Ik denk niet, gemeente, dat we in onze stoutste verwachtingen, in ons begrip van het Woord van God – en ik plaats mijzelf daar helemaal bij – dat we volledig begrijpen wat God zal gaan doen met de erfenis die Hij voor ons in petto heeft. Als we op het Loofhutenfeest zijn hoop ik dat God me voldoende zal inspireren zodat we in staat zullen zijn daarover een glimpje op te vangen als we het nieuwe Jeruzalem bestuderen. Kunt u zich voorstellen ergens te wonen waar het zo fantastisch mooi is dat de straten eruit zien als goud, maar zo doorschijnend als diamant, en dat God de rijkdommen van het universum voor ons als erfenis heeft bestemd? Is dat niet iets geweldigs?

We weten in deze tijd wat beter dat de mens er niet voor is gemaakt om in de ruimte te leven. Ze ontdekten recent dat reeds na negen dagen de mens niet zo gezond meer is. Ze verloren 25 procent van de spiermassa in de benen. Het was heel interessant om te zien hoe water zich vormde tot een bal – zag u dat in

het nieuws? En ook hoe vuur dat u aansteekt zich tot een bal vormt? Als er geen zwaartekracht is, vormt alles zijn eigen kleine bal.

Al diegenen die geloven dat de aarde plat is, luister heel goed! *De aarde is niet plat!* Maar er zullen mensen blijven die dat geloven, omdat zij dat willen geloven! Zij willen de Waarheid niet horen, zij willen hun eigen misleiding. Ze ontdekken nu wat er met het bloed gebeurt tijdens gewichtsloosheid. Het wordt aan dezelfde wet onderworpen als die druppels water. De bloeddruk werd heel laag, veel lager dan verwacht, veel lager. Ze beginnen dit iets anders te bekijken – en wat heeft dit in petto voor Star Trek? Het spijt me voor alle Star Trek liefhebbers dat hun ballon wordt doorgeprikt. Maar jullie zullen echt niet door de ruimte gaan reizen. Ik denk niet dat een baby die in de ruimte geboren wordt heel lang in leven zal kunnen blijven. Dat is mijn opinie nadat ik dit vandaag heb gelezen.

De mens is dus echt aan de aarde gebonden. O, hij kan een eindje de ruimte in gaan en zich bedotten met alles wat de techniek zogenaamd mogelijk zal maken. Maar weet u, God zit daarboven op Zijn troon en kijkt toe. Hij weet dat de mens nergens zal kunnen komen. We pochen over onze ruimteshuttle en onze raketten en zulk soort dingen. En God zegt: "Kijk eens naar de hemelen, Ik heb die gemaakt." Een heel verschil!

Het is zo fantastisch! Zelfs de engelen verlangen daar een blik in te slaan, zij willen zien vanwege wat we in Hebrreeën, hoofdstuk 1, lezen: Tot wie van de engelen zei Hij ooit: "U bent mijn zoon, Ik heb u heden verwekt"? Zegt God dat niet tot ons? Zijn wij niet verwekt tot een levende hoop? *Inderdaad!*

1 Petrus 1:13 Omgordt dus de lendenen van uw verstand, ...

En iedere keer dat ik daaraan denk, denk ik aan iemand die een gordel omdoet, zoals ze jaren geleden plachten te doen. Toen namen ze een gordel en ze persten het middel van een vrouw daarmee samen tot ongeveer 30 cm omtrek. Ik weet niet hoe ze dat ooit klaar speelden. Dat gaat mijn pet te boven. Ik vertaalde het daarom enigszins anders, maar wel wat het Grieks betekent: 'zorg ervoor dat uw denken gereed is tot actie'. Dat is wat het betekent – geestelijke actie, geestelijk handelen, wat dat ook maar mag inhouden.

1 Petrus 1:13 ..., weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.

Hoe doen we dat? Laten we daarvoor naar 2 Corintheërs 10 gaan. Daar staat hoe we dat moeten doen. Dit is de strijd, gemeente, die we moeten voeren. Op deze manier houden we ons denken gereed, zelfs al zijn we nog vleeselijk. We zijn door Gods Heilige Geest verwekt. Maar hier staat wat wij hebben te doen, en hier staat hoe dat gedaan moet worden.

2 Corintheërs 10:1 Maar ik, Paulus, doe een beroep op u bij de zachtmoedigheid en de vriendelijkheid van Christus, ...

Dat is veruit te verkiezen. Als ik naar het verleden terugkijk en zie met wat voor stormachtig geweld ik probeerde dingen te doen en het bracht me nergens. *Nergens!* Maar op dat moment denk je dat je het op de juiste manier doet. 'Er is een weg die de mens juist schijnt, maar het einde daarvan is de dood.'

Als we het dus kunnen doen met de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus – en ***dat is precies de gehele beproeving die over de Kerk zal gaan komen.*** Wist u dat? Zijn wij bereid – door ervoor te kiezen – Christus te volgen zonder dat

iemand ons daartoe aanzet? En als iemand ons ertoe aanzet, hebben we het dan ook gedaan? *Nee!* Omdat de Bijbel zegt 'niet door dwang', want dat is wat ons aanzet. Omwille van Christus, dat moet de reden zijn dat we het doen. Daarom is het ook als iemand dreigt dat u gruwelijke dingen zullen overkomen als u geen diensten bijwoont, beter dat u onder die omstandigheden met Gods volk bijeenkomt dan in het geheel niet bijeen te komen. Maar het is veel beter dat u als gemeente en als groep bijeenkomt, omdat u *Christus liefhebt en omdat u dat zelf wilt!* **Omdat u dat zelf wilt op basis van uw eigen keuze!** Dat wordt hier gezegd.

Kijk naar hoe de apostel Paulus over zichzelf dacht:

2 Corintiërs 10:1-2 ..., ik, die in persoonlijk verkeer schuchter ben, maar op een afstand een groot woord heb tegen u [in de brieven die hij schreef]; ik zou [u] echter willen vragen, dat ik bij mijn komst geen groot woord zal moeten hebben in dat zelfvertrouwen, dat ik meen mij te kunnen veroorloven tegenover sommigen, die van mening zijn, dat wij naar het vlees leven.

Dat is de reden dat de apostel Paulus deed wat hij deed.

2 Corintiërs 10:3 Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees,

Hier hebben we de sleutel, hier zien we hoe we ons denken moeten voorbereiden op actie.

2 Corintiërs 10:4 want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleeselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken,

Dat is *bekeerd zijn* in ons denken en onze persoonlijkheid. En het allermoeilijkste is om ons denken te bekeren en te veranderen. Natuurlijk is dat wat de Vader doet, eraan werken om ons denken te veranderen. Is dat niet zo? *Ja!* Hoe luidt dat gezegde ook al weer? *Iemand die tegen zijn wil is overtuigd, is nog steeds niet van gedachten veranderd.* Is dat niet zo? *Absoluut!* En ik zeg u dat ***niemand u tegen uw wil in het Koninkrijk van God zal binnen slaan.*** Daarom moeten we *kiezen.*

En hier vinden we waarom we moeten vechten:

2 Corintiërs 10:5 zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, ...

Het krachtigste iets waartegen we moeten vechten is dat waarmee we tussen onze ogen rondlopen – *ons vleselijk denken.*

2 Corintiërs 10:5 ..., **elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,**

Het Evangelie van Petrus is hetzelfde Evangelie als dat van Paulus.

2 Corintiërs 10:6 en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

Dan komt hij met het volgende; heel interessant:

2 Corintiërs 10:7 Gij ziet aan, wat voor ogen is. Indien iemand de vaste overtuiging heeft van Christus te zijn, dan overwege hij toch ook bij zichzelf, dat, even goed als hij van Christus is, wij ook van Christus zijn.

Ik heb ervaren dat dat waar is. Mijn vrouw kan u waarschijnlijk meer voorvallen vertellen dan ik me herinner, waarin ik het bij het verkeerde eind had in wat ik dacht. Achteraf zie ik dat in. Weet u, het is niet gemakkelijk. Waarom? *Omdat het een sterkte is!* Wat is een 'sterkte'? *Dat is iets wat neergehaald moet worden.* Wat doet men als ze een oud gebouw willen slopen? *Ze gebruiken dynamiet, dat is de gemakkelijkste manier.* Ze blazen het op. Ik denk dat we geestelijk gesproken dat ook moeten doen, door Christus.

1 Petrus 1:13-14 Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter [dat kan alleen maar met Christus in u], en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus. Voegt u, als gehoorzame kinderen, ...

En dan zijn we weer terug bij vers 2: 'tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed'. En het komt neer op wat er in vers 22 staat: 'Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt'.

Zo hebben we dus de verzen 14, 2 en 22. We zullen daar de volgende keer nog even op terugkomen, omdat er mensen zijn die denken: 'Wel, de genade van God verlost ons van gehoorzaam zijn aan alles en nog wat, behalve een lieflijk aandringen vanuit ons hart – wat dan de liefde tot God is!' Dat is niet waar!

1 Petrus 1:14-15 Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt [zo] ook gijzelf heilig in al uw wandel;

Maak een aantekening dat dit 'het doel is in ons leven'.

1 Petrus 1:16 er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig.

En de genade van God houdt ons in die toestand van heiligheid. Dat is wat de genade doet. Dat is zo fantastisch. Daarom moeten we echt een beroep doen op de genade van God, leven vanuit de genade van God en alles wat hiermee samenhangt, gemeente.

1 Petrus 1:17 En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap,